

Černý kůň

Rimortis

Tón zvonů spánek provází, zahradou stínů procházím,
noc kouzel začíná.
Zuřící plamen poznání navěky zháší svítání,
těžce se vzpomíná.

Zlé dračí sémě rodí se ve mě oheň a žár,
slova i když tak strohá jsou nejvzácnější dar.

Držím klíč k bráně neštěstí, sedím na trůnu špatnosti,
osud se zády otáčí.
Hadí stisknutí smrtelné a stádo koní splašené,
hledím pravdě do očí.

Vím, co mi schází, uvnitř se plazí podivný splín,
podá mi růži co bodá tajemný stín.

Osud je zlý černý kůň zasažený do slabin,
nezkrocený v otěžích, volnost užívá.
Osud je zlý černý kůň zasažený do slabin,
nezkrocený v otěžích, stále utíká - utíká.

Zrádná je svůdnost vlastních gest,
pavoučí pečeť umím plést
napříč šachovnicí dnů.
Srdce mé slunce zalilo, pak vyhaslo a zčernalo,
mizí ve věčnosti snů.

Zlé dračí sémě rodí se ve mě...
Osud je zlý černý kůň ...